

АНОТАЦІЯ

Плачкова Т.М. Адміністративно-правове забезпечення безпеки мореплавства в Україні. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису. Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 – «Право». – Національний університет «Одеська юридична академія», Одеса, 2020.

Дисертація є першим в українській правовій науці дослідженням, в якому сформульовано цілісну концепцію адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства в Україні, яка базується на використанні адміністративних засобів для реалізації загальновизнаних міжнародних норм та стандартів.

У дисертації уперше: визначено історико-правовий базис формування сучасних підходів до розуміння категорії «безпека мореплавства» та організаційно-правових механізмів її забезпечення; охарактеризовано особливості застосування норм національного адміністративного права у реалізації міжнародних зобов'язань та стандартів щодо забезпечення безпеки мореплавства; визначено на підставі теоретичних розробок, законодавства та міжнародних угод провідну роль принципу забезпечення безпеки для правового регулювання мореплавства; оновлено підходи до розуміння ролі та значення комплексного підходу до забезпечення безпеки мореплавства; охарактеризовано стан правового забезпечення безпеки морського рибальства в Україні, виявлено вади нормативно-правового забезпечення цієї діяльності. Також уперше: визначено, охарактеризовано та доповнено можливості застосування чинних міжнародно-правових норм і норм національного законодавства України у сфері забезпечення безпеки мореплавства до автономних суден; сформульовано закономірності та основні напрями формування сучасної моделі адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства в Україні; охарактеризовано інституціоналізацію системи органів управління безпекою мореплавства в Україні та визначено, що зміни в інституційному механізмі забезпечення безпеки мореплавства в Україні відбувалися дуже динамічно, із намаганням побудувати

єдину, цілісну систему управління цим важливим аспектом мореплавства, без якого є неможливим ефективне використання морських транспортних коридорів та отримання прибутків від морських перевезень вантажів і пасажирів; класифіковано та розкрито форми і методи публічного адміністрування безпеки мореплавства в Україні.

У дослідженні доведено, що забезпечення безпеки мореплавства є давнім правовим звичаєм, який набув законодавчого закріплення спочатку на рівні національних законодавств, а згодом – у міжнародних документах всесвітнього та регіонального характеру з підвищеним рівнем імперативності та спрощеним характером набуття чинності через дію системи контролю держави порту щодо суден під іноземними прапорами. Завдяки впровадженню цієї системи в портах заходження суден щодо них здійснюється контроль стану придатності до плавання та відповідність провідним міжнародним стандартам у сфері забезпечення безпеки мореплавства.

На підставі опрацювання доктринальних джерел, міжнародних угод і національних законодавств України та зарубіжних держав узагальнено підходи до визначення та розроблено авторські підходи до тлумачення термінологічних словосполучень «безпека мореплавства» та «забезпечення безпеки мореплавства». Під безпекою мореплавства запропоновано розуміти стан максимальної захищеності людського життя і здоров'я, майна і навколишнього середовища в процесі експлуатації морського транспорту або у зв'язку з нею, а також неприпустимості ризику, який може призвести до загибелі або травмування людей, матеріальних збитків або до негативного впливу на навколишнє середовище. Забезпечення безпеки мореплавства визначено як створення необхідних умов (технічних, експлуатаційних, навігаційних, правових тощо) для надійного існування стану максимальної захищеності людського життя і здоров'я, майна і навколишнього середовища в процесі експлуатації морського транспорту або у зв'язку з нею, а також неприпустимості ризику, який може призвести до загибелі або травмування людей, матеріальних збитків або до негативного впливу на навколишнє середовище.

Доведено, що адміністративно-правова складова забезпечення безпеки мореплавства полягає в безпосередній участі держави (її органів, посадових осіб та уповноважених організацій) у всіх процесах, під час яких здійснюється забезпечення безпеки мореплавства: від створення нормативної бази міжнародного і національного рівнів до системи навчання задіяного в мореплаванні персоналу, нагляду за технічним оснащенням та відповідності міжнародним стандартам суден, що будуються та підлягають ремонту, інспектування суден у портах та забезпечення навігаційної безпеки. Саме на державу відповідно до Конвенції ООН з морського права 1982 р. покладається відповідальність за забезпечення безпеки плавання суден, що зареєстровані в її реєстрах, а з поширенням практики контролю держави порту значні повноваження у цій сфері отримали й держави портів, що мають повноваження на інспектування суден під іноземними прапорами стосовно дотримання ними чинних стандартів забезпечення безпеки мореплавства.

Зазначено, що забезпечення безпеки мореплавства є неможливим без належного правового регулювання, активної участі держави та уповноважених нею органів, реалізації ними владних повноважень. Законодавство та публічне адміністрування є визначальними факторами в системі державного і наддержавного механізму забезпечення безпеки мореплавства. Вони ґрунтуються на нормах міжнародних угод та мають їм відповідати, адже мореплавство за своєю природою є переважно міжнародним видом людської активності, охоплює більшість країн світу та здійснюється на потужній, сформованій упродовж століть міжнародно-правовій основі.

Доведено, що галузеве морське законодавство України, яке базується на міжнародно-правових стандартах у сфері мореплавства, визнає забезпечення його безпеки головним принципом морської діяльності та закріплює провідну роль держави в організаційному механізмі її забезпечення. Принцип забезпечення безпеки мореплавства є міжгалузевим принципом регулювання морської діяльності (публічно- та приватноправових галузей права), його закріплено в міжнародних угодах, технічних та інших документах міжнародних інституцій,

внутрішньому законодавстві держав. Він є імперативним для публічно- та приватноправових відносин, що складаються в сучасному мореплавстві.

Відзначено роль і значення людського фактора та важливість комплексного підходу до забезпечення безпеки мореплавства через формування загальносвітового адміністративного механізму контролю такої безпеки державами порту, державами прапора та прибережними державами. Комплексність підходу до забезпечення безпеки мореплавства забезпечує її загальносвітове та внутрішньодержавне багатовекторне адміністрування у сферах конструкції, обладнання і придатності до плавання суден; комплектування, умов праці і навчання екіпажів суден з урахуванням застосовних міжнародних документів; користування сигналами, підтримання зв'язку й запобігання зіткненням.

Міжнародно-правова уніфікація стандартів у сфері забезпечення безпеки мореплавства відбувається з початку XX ст., поступово охоплюючи всі сфери сучасної морської діяльності та запроваджуючи комплексний підхід до забезпечення безпеки мореплавства шляхом функціонування механізму контролю держави порту. У роботі охарактеризовано євроінтеграційний вектор України у сфері забезпечення безпеки мореплавства та визначено, що регіональні (європейські) акти щодо публічного адміністрування безпеки мореплавства ґрунтуються та здебільшого відтворюють норми міжнародних угод у цій сфері.

Нормативно-правове забезпечення рибної галузі України не містить жодної згадки про необхідність здійснення ефективних заходів у сфері забезпечення безпеки риболовного мореплавства, а ті, що передбачають певні позитивні зрушення, – не виконуються. Це зумовлює важливість прийняття невідкладних адміністративно-правових заходів у сфері як оздоровлення вітчизняного рибного господарства, так і забезпечення безпеки риболовних суден через оновлення риболовного флоту, підтримання його в мореплавному стані та оснащення необхідними технічними пристроями і комплектування кваліфікованим персоналом.

Створення сучасної моделі адміністративно-правового забезпечення

безпеки мореплавства розпочалося в Україні одразу після здобуття нею незалежності. На початку 90-х років XX ст. увагу щодо реформування адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства було зосереджено на розробленні та прийнятті законодавства, спрямованого на створення національної системи. Цей процес отримав розвиток у поступовому формуванні інституційної системи та наданні їй відповідних повноважень за найменшої уваги до розроблення нових правових норм або спрямування коштів на інституційну розбудову національної системи забезпечення безпеки мореплавства.

Формування сучасної моделі адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства в Україні здійснюється за такими основними напрямками: 1) створення правового базису та організаційних заходів для функціонування прозорої й ефективної інституційної системи державних органів, підприємств та організацій із метою здійснення комплексного імперативного керуючого впливу на формування системи забезпечення безпеки мореплавства в країні із чітким і деталізованим правовим регулюванням їхніх контрольних (наглядових) та інших повноважень; 2) формування блоку програмних документів галузі з визначенням напрямів державної морської політики держави; 3) розроблення нормативної бази, спрямованої на ефективну імплементацію міжнародних (світових і регіональних) стандартів забезпечення безпеки мореплавства з паралельним формуванням національної адміністративно-правової бази функціонування системи забезпечення безпеки мореплавства з урахуванням міжнародних стандартів, усталених найкращих практик мореплавства та з метою конституювання ефективної системи морського законодавства; 4) формування системи локального нормативного регулювання, спрямованої на регулювання відносин, які складаються в морських портах України та на підходах до них.

Сучасна регламентація форм і методів публічного адміністрування забезпечення безпеки мореплавства свідчить про різноманітність таких форм і методів, їх чітку детермінованість чинним законодавством та спрямованість на вдосконалення національного механізму забезпечення безпеки мореплавства. Також їх характеризує вдала імплементація норм міжнародних угод та поступова

гармонізація із загальносвітовою практикою, а також суворі імперативність вимог. Вони містять публічну адмініструючу діяльність міжнародних інституцій, яка отримує прояв на внутрішньонаціональному рівні через роботу системи контролю держави порту.

Форми і методи публічного адміністрування безпеки мореплавства в Україні мають особливості: значним є вплив міжнародних стандартів; імперативна необхідність дотримання не лише норм угод (договорів, конвенцій тощо), які є обов'язковими для держави, а й документів, які такими не є (резолуцій, циркулярних листів тощо у сфері забезпечення безпеки мореплавства); відсутність внутрішньодержавних імплементаційних механізмів для окремих вимог у сфері забезпечення безпеки мореплавства, що підлягають виконанню одразу після прийняття уповноваженим суб'єктом.

У дослідженні запропоновано розширення усталених підходів до кола суб'єктів публічної адміністрації та тлумачення категорії «публічне адміністрування» через додавання до їх складу міжнародних організацій і виконуваних ними адмініструючих функцій не лише на наднаціональному, а й на внутрішньодержавному рівні. Публічне адміністрування у сфері забезпечення безпеки мореплавства набуває розширеного тлумачення завдяки міжнародному імперативному адмініструючому складнику, який отримує прояв у прийнятті обов'язкових документів міжнародними (загальносвітовими чи регіональними) інституціями.

Грунтуючись на новітніх розробках у галузі вітчизняного адміністративного права, підтримано тези про запровадження в науку адміністративного права категорії «інструменти діяльності публічної адміністрації» за рахунок інструментів діяльності державно-владного та наднаціонального інституційного механізму забезпечення безпеки мореплавства.

Визначаються вади сучасного адміністративно-правового механізму забезпечення безпеки мореплавства в Україні: непослідовність у призначенні та звільненні капітанів морських портів та їхніх служб; значні інституційні перетворення, під час яких втрачається досвід публічного адміністрування

забезпечення безпеки мореплавства в державі; недоліки нормотворчої техніки галузевого законодавства та його слабе концептуальне пророблення.

У дослідженні підтримано наукові пропозиції щодо виконання функції з технічного регулювання в галузі торговельного мореплавства стосовно контролю технічного стану українських суден (суден, що зареєстровані в Україні та плавають під прапором України) виключно Регістром судноплавства України та запропоновано його входження до складу Морської адміністрації.

Запропоновано такі шляхи вдосконалення адміністративно-правового механізму забезпечення безпеки мореплавства: чіткий розподіл повноважень між усіма публічними (державними) суб'єктами системи забезпечення безпеки мореплавства в Україні; формування на локальному рівні (у морських портах України) працездатних та ефективних структур забезпечення безпеки мореплавства за відсутності нехарактерних для морської діяльності провідних морських держав механізмів і дублювання повноважень; відпрацювання узгоджених механізмів державної політики у сфері забезпечення безпеки мореплавства; створення постійних консультативних органів за участю відповідних інститутів громадянського суспільства; ефективна контрольна діяльність; забезпечення необхідного фінансування; концептуальна модернізація й удосконалення стратегічного планування заходів, спрямованих на оновлення адміністративно-правового механізму забезпечення безпеки мореплавства в Україні, зокрема визначення першочергових завдань на короткострокову перспективу за чітко окресленими напрямками та з визначеними термінами виконання, а також забезпеченням провідної ролі Морської адміністрації у цьому.

У дисертації сформульовані й інші теоретично обґрунтовані пропозиції про вдосконалення актів чинного законодавства у частині адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства в Україні.

Ключові слова: мореплавство, безпека, публічне адміністрування, забезпечення безпеки мореплавства, форми, методи, інструменти публічного адміністрування.

SUMMARY

Plachkova T.M. Administrative Legal Provision of Maritime Safety in Ukraine. – Qualifying scientific work on the rights of the manuscript. Dissertation for the degree of Doctor of Philosophy in specialty 081 – “Law”. – National University “Odessa Law Academy”, Odessa, 2020.

The dissertation is the first study in Ukrainian legal science, which formulates a holistic concept of administrative and legal support of maritime safety in Ukraine, which is based on the use of administrative means to implement generally accepted international norms and standards.

In the dissertation for the first time: the historical and legal basis of the formation of modern approaches to understanding of a category “maritime safety” and organizational and legal mechanisms of its provision is defined; the peculiarities of the application of the norms of national administrative law in the implementation of international obligations and standards for ensuring the maritime safety are described; on the basis of theoretical developments, legislation and international agreements the leading role of the principle of safety for the legal regulation of shipping is determined; the approaches to understanding the role and importance of an integrated approach to maritime safety are updated; the state of legal provision of maritime safety in Ukraine is characterized, defects of normative-legal maintenance of this activity are revealed. Also for the first time: the possibilities of application of the current international legal norms and norms of the national legislation of Ukraine in the field of ensuring maritime safety to autonomous vessels are defined, characterized and supplemented; the regularities and main directions of formation of the modern model of administrative and legal provision of maritime safety in Ukraine are formulated; the institutionalization of the maritime safety management system in Ukraine is characterized and it is noted that changes in the institutional mechanism for maritime safety in Ukraine have been very dynamic, with efforts to build a single, integrated management system for this important aspect of navigation, without which it is impossible to effectively use maritime transport corridors income from sea freight and passengers; forms and methods of public administration of maritime safety in Ukraine

are classified and disclosed.

In the study it is proved that maritime safety is an old legal custom, which was enshrined in law first at the level of national legislation, and later – in the international instruments of global and regional nature with a high level of imperative and simplified nature of the entry into force through the action of the port state control system of the ships under foreign flags. Due to the introduction of this system in the ports of call of ships, they are monitored for seaworthiness and compliance with leading international standards in the field of the provision of maritime safety.

Based on the processing of the doctrinal sources, international agreements and national legislation of Ukraine and foreign countries, the approaches to the definition are generalized and the author's approaches to the interpretation of the terminological phrases "maritime safety" and "provision of maritime safety" are worked out. Under the maritime safety it is proposed to understand the state of maximum protection of human life and health, property and the environment during the operation of maritime transport or in connection with it, as well as the inadmissibility of risk that could lead to death or injury, material damage or negative impact on the environment. The provision of maritime safety is defined as the creation of the necessary conditions (technical, operational, navigational, legal, etc.) for the reliable existence of a state of maximum protection of human life and health, property and the environment during or in connection with the operation of maritime transport as well as the unacceptable risk, which can lead to death or injury, material damage or negative impact on the environment.

It is proved that the administrative and legal component of the provision maritime safety consists in the direct participation of the state (its bodies, officials and authorized organizations) in all processes during which maritime safety is ensured: from the creation of a regulatory framework at international and national levels to the training system involved in seaworthiness of personnel, supervision of technical equipment and compliance with international standards of ships under construction and repair, inspection of ships in ports and the provision of navigation safety. According to the 1982 United Nations Convention on the Law of the Sea, the state is responsible for

ensuring the maritime safety of vessels registered in its registers, and with the spread of port state control practice, significant powers have been given in this area to port states that have the authority to inspect ships under foreign flags for compliance with current maritime safety standards.

It is noted that ensuring the provision maritime safety is impossible without proper legal regulation, active participation of the state and its authorized bodies, the exercise of their powers. The legislation and public administration are prominent factors in the system of state and supranational mechanism for ensuring maritime safety. They are based on the norms of international agreements and must comply with them, because shipping is by nature a predominantly international type of human activity, covers most countries of the world and is carried out on a strong, centuries-old international legal basis.

It is proved that the sectoral maritime legislation of Ukraine, which is based on the international legal standards in the field of navigation, recognizes ensuring the provision of its safety as the main principle of maritime activities and consolidates the leading role of the state in the organizational mechanism of its provision. The principle of ensuring the maritime safety is an intersectoral principle of regulation of maritime activities (public and private law), it is enshrined in international agreements, technical and other documents of international institutions, domestic legislation. It is imperative for public and private relations in modern shipping.

The role and importance of the human factor and the importance of an integrated approach to the provision of maritime safety through the formation of a global administrative mechanism for controlling such security by port states, flag states and coastal states are noted. The complexity of the approach to ensuring the maritime safety provides its global and domestic multi-vector administration in the areas of design, equipment and seaworthiness of ships; staffing, working conditions and training of ship's crews, taking into account applicable international documents, use of signals, maintaining communication and preventing collisions.

International legal unification of standards in the field of the provision of maritime safety has been going on since the early twentieth century, gradually covering

all areas of modern maritime activities and introducing a comprehensive approach to maritime safety through the functioning of the port state control mechanism. The study characterizes the European integration vector of Ukraine in the field of the provision of maritime safety and notes that regional (European) acts on public administration of maritime safety are based on and mostly reproduce the rules of international agreements in this area.

Regulatory and legal support of the fishing industry of Ukraine does not contain any mention of the need for effective measures in the field of safety of fishing navigation, and those that provide some positive changes – are not implemented. This determines the importance of taking urgent administrative and legal measures in the field of both rehabilitation of domestic fisheries and ensuring the safety of fishing vessels through the renewal of the fishing fleet, maintaining it in a seaworthy condition and equipping it with the necessary technical devices and qualified personnel.

The creation of a modern model of administrative and legal provision of the maritime safety in Ukraine began immediately after its independence. In the early 90's of the twentieth century the attention to reforming the administrative and legal support of the provision of maritime safety was focused on the development and adoption of legislation aimed at creating a national system. This process was manifested in the gradual formation of the institutional system and giving it the appropriate powers with the least attention to the development of new legal norms or directing funds to the institutional development of the national system of the provision of maritime safety.

The formation of a modern model of administrative and legal provision of the maritime safety in Ukraine is carried out in the following main areas: 1) creation of a legal basis and organizational measures for the functioning of a transparent and effective institutional system of state bodies, enterprises and organizations in order to implement a comprehensive imperative management influence on the formation of the provision of the maritime safety in the country with clear and detailed legal regulation of their control (supervisory) and other powers; 2) formation of the block of program documents of branch with definition of directions of the state maritime policy of the state; 3) development of a regulatory framework aimed at the effective implementation

of international (global and regional) maritime safety standards with the parallel formation of the national administrative and legal framework for the functioning of the provision of maritime safety system, taking into account international standards, best maritime practices and with the aim to establish an effective system of maritime legislation; 4) formation of a system of local normative regulation aimed at regulating the relations that develop in the seaports of Ukraine and on approaches to them.

Modern regulation of forms and methods of public administration of the provision of maritime safety indicates the diversity of such forms and methods, their clear determination by current legislation and aimed at improving the national mechanism for maritime safety. They are also characterized by the successful implementation of international agreements and gradual harmonization with global practice, as well as strict imperative requirements. They include the public administrative activity of international institutions, which is manifested at the domestic level through the control system of the port state.

Forms and methods of public administration of maritime safety in Ukraine have the following features: the influence of international standards is significant; the imperative need to comply not only with the rules of agreements (treaties, conventions, etc.), which are binding on the state, but also documents that are not: resolutions, circulars, etc. in the field of the provision of maritime safety; the absence of domestic implementation mechanisms for certain maritime safety provision requirements, which must be complied with immediately after acceptance by the authorized entity.

The study proposes to expand the established approaches to the range of public administration entities and to interpret the category of “public administration” by adding to their composition of international organizations and their administrative functions not only at the supranational but also at the domestic level. Public administration in the field of the provision of maritime safety is gaining a broad interpretation due to the international imperative administrative component, which is reflected in the adoption of mandatory documents by international (global or regional) institutions.

Based on the latest developments in the field of domestic administrative law, it is

supported the thesis of the introduction into the science of administrative law the category “instruments of the activity of public administration” due to the tools of the activity of the state and supranational institutional mechanism for the provision of maritime safety.

The shortcomings of the modern administrative and legal mechanism for the provision of the maritime safety in Ukraine are noted: the inconsistency in the appointment and dismissal of seaport captains and their services; the significant institutional transformations, during which the experience of public administration of maritime safety in the state is lost; the shortcomings of normative technique of sectoral legislation and its weak conceptual elaboration.

In the study it is supported the scientific proposals to perform the function of technical regulation in the field of merchant shipping to control the technical condition of Ukrainian vessels (vessels registered in Ukraine and sailing under the State flag of Ukraine), exclusively the Register of Shipping of Ukraine and it is proposed its membership in the Maritime Administration.

The following ways to improve the administrative and legal mechanism of the provision of the maritime safety are proposed: a clear division of powers between all public (state) subjects in the system of maritime safety in Ukraine; formation at the local level (in the seaports of Ukraine) of workable and effective structures for ensuring the maritime safety in the absence of uncharacteristic for maritime activities of the leading maritime states mechanisms and duplication of powers; working out of the coordinated mechanisms of the state policy in the field of provision of maritime safety; creation of permanent advisory bodies with the participation of relevant civil society institutions; effective control activities; providing the necessary funding; conceptual modernization and improvement of strategic planning of measures aimed at updating the administrative and legal mechanism for the provision of maritime safety in Ukraine, in particular the definition of priorities for the short term in clearly defined areas and deadlines, as well as ensuring the leading role of the Maritime Administration in this.

In the dissertation, other theoretically substantiated proposals for improving the acts of the existing legislation in the part of administrative legal provision of maritime

safety in Ukraine are formulated.

Key words: navigation, safety, public administration, provision of maritime safety, forms, methods, instruments of public administration.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА

1. Аверочкіна Т.В., Плачкова Т.М. Генеза міжнародно-правового регулювання забезпечення безпеки мореплавства. *Lex Portus*. 2016. № 2. С. 150–168.

2. Плачкова Т.М. Адміністративно-правовий механізм забезпечення безпеки мореплавства в Україні: генеза правового регулювання. *Вісник Чернівецького факультету Національного університету «Одеська юридична академія»*: зб. наук. статей. 2016. № 4. С. 78–100.

3. Плачкова Т.М. Адміністративно-правові засади забезпечення безпеки мореплавства на судах флоту рибного господарства. *Юридична наука*. 2017. № 1. С. 4–16.

4. Плачкова Т.М. Людський фактор у забезпеченні безпеки мореплавства: правові засоби зменшення впливу. *Lex Portus*. 2017. № 2. С. 182-197.

5. Плачкова Т.М. «Забезпечення безпеки мореплавства»: до питання правового визначення поняття. *Eurasian Academic Research Journal*. 2017. № 4 (10). Р. 111–117.

6. Плачкова Т.М. Інституціоналізація системи органів управління безпекою мореплавства в Україні. *Lex Portus*. 2018. № 1. С. 115-126.
<https://doi.org/10.26886/2524-101X.1.2018.9>

7. Плачкова Т.М. Проблеми правового регулювання безпеки автономного судноплавства. *Правова держава*. 2018. № 30. С. 114–118.

8. Plachkova T. (2019). Providing Navigation Safety at Seaports of Ukraine: Some Aspects of State Administration. *Lex Portus*. 2019. № 2. Р. 41–57.
<https://doi.org/10.26886/2524-101X.2.2019.3>

9. Plachkova T. Ensuring of maritime safety: PSC, duties of the flag State and

practice of Ukraine. *European Political And Law Discourse*. 2019. Vol. 6. Iss. 4. P. 24–28.

10. Плачкова Т.М. Міжнародно-правові засади забезпечення безпеки мореплавства в Чорному морі. *Актуальні питання розвитку права та законодавства: наукові дискусії*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Львів, 16–17 груд. 2016 р.). У 2-х частинах. Львів: Західноукраїнська організація «Центр правничих ініціатив», 2016. Ч. 2. С. 109–112.

11. Плачкова Т.М. Безпека мореплавства – головний принцип правового забезпечення морської діяльності. *Верховенство права очима правників-початківців*: матер. Всеукр. наук. конф. студ. та асп. (3 груд. 2016 р., м. Одеса): у 2 т. Т. 2 / відп. Ред. Г.О. Ульянова; НУ «ОЮА». Одеса: Юрид. літ., 2016. С. 264–266.

12. Плачкова Т.М. Безпека судноплавства: наукові підходи до визначення. *Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики*: матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції НУ «ОМА» (Одеса, 6-7 квіт. 2017 р.). Вип. 11. Одеса: НУ «ОМА», 2017. С. 48–51.

13. Плачкова Т.М. Port-state control у системі забезпечення безпеки мореплавства. *Матеріали XX Ювілейної міжнародної звітної конференції юних юристів, студентів, аспірантів і молодих вчених, присвяченої 20-річчю Національного університету «Одеська юридична академія» та 170-річчю Одеської школи права* (12 трав. 2017 р., м. Одеса): у 3 т. Т. 1 / відп. ред. Г.О. Ульянова. Одеса: Фенікс, 2017. С. 274–275.

14. Плачкова Т.М. До питання про забезпечення безпеки мореплавства у рибальському секторі. *Традиції та новації юридичної науки: минуле, сучасність, майбутнє*: матеріали Міжнародної наук.-практ. конф. (м. Одеса, 19 трав. 2017 р.). У 2-х т. Т. 1 / відп. ред. Г.О. Ульянова. Одеса: Видав. дім «Гельветика», 2017. С. 499–501.

15. Плачкова Т.М. Безпека мореплавства: історико-правовий аспект // *Актуальні питання теорії та практики застосування сучасного вітчизняного та міжнародного права*: Міжнар. наук.-практ. конф., м. Київ, 9-10 червня 2017 р.

Київ: Центр правових наукових досліджень, 2017. С. 77–80.

16. Плачкова Т.М. Наукові дослідження у сфері забезпечення безпеки мореплавства: міжнародно-правовий напрям. *Основні тенденції розвитку цивілістики, конституційного, господарського та міжнародного права: матеріали круглого столу* (27 жовт. 2017 р., м. Кривий Ріг) / відп. за вип. В.Г. Олюха; уклад. В.Г. Олюха. Кривий Ріг: Видав. дім «Гельветика», 2017. С. 44–46.

17. Плачкова Т.М. Людський фактор та забезпечення безпеки мореплавства: правові аспекти взаємозалежності. *Верховенство права очима правників-початківців: матеріали Всеукр. наук. конф. (м. Одеса, 18 листоп. 2017 р.)* / за ред. Г. О. Ульянової; уклад.: Ю. Д. Батан, М. В. Сиротко [та ін.]. Одеса: Видав. дім «Гельветика», 2017. С. 157–159.

18. Плачкова Т.М. Безпека мореплавства: адміністративно-правовий аспект. *Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики: матеріали III Міжнар. студ. наук.-практ. конф. НУ «ОМА»*. Одеса: НУ «ОМА», 2018. С. 36–39.

19. Плачкова Т.М. Автономні судна: чи забезпечуватиметься безпека мореплавства? *Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики: матеріали XII Міжнар. наук.-практ. конф. НУ «ОМА» (м. Одеса, 29-30 берез. 2018 р.)*. Одеса: НУ «ОМА», 2018. С. 233–237.

20. Плачкова Т.М. Сучасний стан та перспективи адміністрування безпеки мореплавства в Україні. *Правові та інституційні механізми забезпечення розвитку України в умовах європейської інтеграції: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 18 трав. 2018 р.)* У 2-х т. Т. 1 / відп. ред. Г.О. Ульянова. Одеса: Видав. дім «Гельветика», 2018. С. 447–450.

21. Плачкова Т.М. Питання забезпечення безпеки мореплавства у програмних документах морської галузі України. *Правове забезпечення політики держави на сучасному етапі її розвитку: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (1 – 2 берез. 2019 р., м. Харків)*. Харків: Східноукраїнська наукова юридична організація, 2019. 63–67.

22. Плачкова Т.М. Проблеми державного адміністрування забезпечення безпеки судноплавства у морських портах України. *Вітчизняна юридична наука в умовах сучасності*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 15-16 берез. 2019 р.). Харків: ГО «Асоціація аспірантів-юристів», 2019. С. 51–54.

23. Плачкова Т.М. Комплексний підхід до адміністративно-правового забезпечення безпеки мореплавства в Україні. *Сучасні тенденції розвитку юридичної науки та практики*: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 15–16 берез. 2019 р.) / ред. кол. Гриценко І. С., Мельник Р. С. та ін. Київ: Видав. дім «Гельветика», 2019. С. 25–28.

24. Плачкова Т.М. Міжнародні правила попередження зіткнень суден у системі правового забезпечення безпеки мореплавства. *Правове життя сучасної України*: у 2 т.: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 17 трав. 2019 р.) / відп. ред. Г.О. Ульянова. Т. 1. Одеса: Видав. дім «Гельветика», 2019. С. 488–491.

25. Плачкова Т.М. Забезпечення безпеки мореплавства: євроінтеграційний вимір. *Морське право та менеджмент: еволюція та сучасні виклики*: матеріали XIII Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 18-19 квіт. 2019 р.). Одеса: НУ «ОМА», 2019. С. 79–83.

26. Плачкова Т.М. Сучасний стан публічного адміністрування у сфері забезпечення безпеки мореплавства в Україні. *Публічне адміністрування в умовах змін та перетворень: проблеми організації та правового забезпечення*: зб. наук. пр. за матеріалами III Міжнар. наук.-практ. конф. (м. Харків, 11-12 квіт. 2019 р.) / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого; [відп. за вип.: Н.П. Матюхіна, Г.А. Гончаренко, М.С. Ковтун, С.А. Федчишин]. Харків: Право, 2019. С. 487–490.